

NIESPEŁNY (3) *ai*

Zawsze w pisowni łącznej.

Oba e jasne.

sg m N niespełny (1). ◇ G niespełného (2); [-ého], -(e)go (2). ◇ [pl N subst niespełn(e).]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI(XVIII) i XVIII w. s.v. spełny.

Niedostateczny, nie wystarczający; eclipticus Mącz (3) : Mącz 99b; á zaż nie lepiej ieft wykładu ftárożytnych świętych Doktorow/ Duchá S. pełnych [...] przyjmować/ niżli te niespełnego wálzega mozgu obłędliwe fántázye y wymyły WujJud 75v; [gwichty wżytkie, dla tego że nie spełne [sprzedano] za gr 40 InwMieszcz 1581 nr 230].

Wyrażenie: »niespełnego rozumu człowiek« (1): proverbium: Navigat Anticyras, Niespełnego rozumu człowiek Mącz 11c; [TEstámentu ty Osoby czynić nie mogą: [...] NYespełnego rozumu człowiek. (marg) Mente captus. (-) Wfzakże gdy go furya opuścza/ może czynić teftáment. GroicTyt 128 (Linde)].

Synonimy: niedostateczny, ułomny.

Cf SPEŁNY